

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

לה.

עין משפט
נר מצוה

בג א מיי פֿי"ח מהל'
גירושין הלכ' סג
עשן כ טוש"ע סיומן
גי סוף ח:
גד ב מיי שם הלכה כא
טוש"ע אה"ע שם
סוף ה:
גה ג מיי שם הלכה כב
טוש"ע שם סוף ו:
גז ד מיי פֿי"ח מהלכות
אדמורי ציאה הלכה א
סגמ לארין קח טוש"ע
אה"ע סיומן ו סוף א:
גז ה מיי פֿי מהלכות
תרומות ו' וכל:

תוספות ישנים

[illegible]

חֲרוֹץ מְנוּיָה וּשְׂפָחָה מְשׁוּחֶרֶת גְּדוּלָּה. והא' דמתיא בהחלוק' (לפנין 97 מ"ג). לפיכך גר וגיוורת צריכין להמתיין שלשה חדשים (כר' יהודה) אמאי דמיש שמה לא נתהפכה יפה יפה א"נ אפילו כרבי יוסי ה"ק לפיכך גר וגיוורת צריכין להמתיין אס' ידוע שנבעלה ולא נתהפכה ועוד אר"י דיש לחלק דלא מייטרא נפשה כלל כשמתגיירת עם צעלה כיון שכל הורע מאותו איש ואס' מושט להבטחין ק"י זרע שזרע ומצלה זה בקדושה לשלל מזרע בקדושה:

גִּיּוֹרָת וּמְשׁוּחָרְרֵת דְּשִׁבְחָא אֲנִי
לְגִיּוֹר. פִּירוּשׁ לְגִיּוֹר אִשּׁוֹ בֵּית
כְּרִיתוֹת לְהַמְתִּין וְלֹא לְגִיּוֹר אִשּׁוֹ בֵּית
יִשְׂרָאֵל קֹאֲמֵר דְּמַהֲלָא לֹא הוּא מַשְׁמִי
מִיִּד: **אִשָּׁה** מוֹנֵה מִתְּחַפְּכַת. וְכֵן
גִּיּוֹרֵת וּמְשׁוּחָרְרֵת כִּיּוֹן דְּדַעְמָה לְאִגְיֹרִי
רַב לִי וְיֹאמֶר בְּשֵׁן מוֹרֵה בֵּית דִּין
יוֹסִי: **בְּהִנּוּת אֵין יִשְׂרָאֵלִית אָא**
וּבְכַתּוּבָת (דף נא.) גְּבִי הֵא דַּמֶּן
וּבְכַתּוּבָת אֲהִרְדִּימִיךָ לְמַדִּימִיךָ לֹא
דִּיִּךְ הֵי אֲלֵא דּוֹקֵא הֵכָּא מִשּׁוּם דְּכִי
מַשְׁמִי אִימָא נָשִׁי כְּהֵנִים אֲכַמִּי אִתְּ לִיה
פִּירְכָא אֲחִרְתִּי נָשִׁי כְּהֵנִים אֲכַמִּי נָשִׁי
יִשְׂרָאֵלִית אָא: **ע"פ** שְׁמוֹתֵיהּ
לְבַעֲלָהּ פְּסוּלָה לְכַהֲנָה. פִּי נְקֻנְט'
טַעמָא דְּשַׁמְעִינָא מִשּׁוּם וּבֵית כְּהֵן כִּי
מַהִי לְאִשׁ זָר וְלִר' נִרְאֶה דְּמַבֵּית אִשׁ
כְּהֵן לֹא שַׁמְעִין אֲשַׁת אִשׁ וְכַל חִיִּינִי
כְּרִיתוֹת הַנֶּאֱסָרוֹת ע"י קְדוּשָׁן מִשּׁוּם
דְּלֵא הוּי זָר אֲלֵנָה מַעֲיָקְרָא וְהִכִּי
מַשְׁמֵעַ דְּבַהֲלָא עַל יִצְמָתוֹ (לְקַמֵּן דף נא.)
דְּקֹאֲמֵר רַבָּא אֲשַׁת זָרָא נִסְתַּבְּסָא וּבֵית
עֲלִיהָ לּוֹקֵה מִשּׁוּם וְכֵן מִשּׁוּם
טוֹמְאָה וְאִי מַבֵּית כְּהֵן כִּי מַהִי לְאִשׁ
זָר שַׁמְעִין נָמִי אֲשַׁת אִשׁ אִי"כ יִהְיֶה
לּוֹקֵה נָמִי מַהֲלִי קִרְלָא לְכַהֲנָה נָמִי
אֲסוּרוֹת מִק"ו לְקַמֵּן בְּפִרְקֵי אֲלֻמְנָה
(דף סא.) וְשֵׁן אֲשַׁת לֵה הֵס
אֲזִהְרֵה מִן הַדִּין אֲלֵא גִילּוֹי מַלְתָּא
בַּעֲלָמָא הוּא וְהִי' שַׁמְעִין אֶס קִתָּא
מִדְּקֹאֲמֵר אָף עַל פִּי שְׁמוֹתֵיהּ לְבַעֲלָהּ
פְּסוּלָה לְכַהֲנָה וְאִי פְּסוּלָה מִקְרָא דְּבֵית
כְּהֵן פְּשִׁיטָא דְּלִין לְחַלְקֵן בֵּין אֲוֹנֵס לִרְיוֹן
וְאִי הֵי גּוֹפֵה אֲמָא לְאִשְׁמֻעִינָא דְּשִׁיךְ
קִרְלָא דְּבֵית כְּהֵן בְּחִיבִי כְּרִיתוֹת דַּע"ג
קְדוּשָׁן כִּיּוֹן דְּשִׁיךְ בְּהוּ מְמוּרָוֹת אַע"ג
דְּלֵא הוּי זָר אֲלֵנָה מַעֲיָקְרָא אֶס כֵּן
לִישְׁמַעֲיִין הֵי כִּי בְּהִדִּיל וּמִמְלָלָא דִּיעוּנָא
דְּלֵא שִׁיךְ בְּהִי' קִרְלָא לְפִלְגוּגִי בֵּין אֲוֹנֵס
לִרְיוֹן בְּאֲשַׁת אִשׁ טְפִי מַבְשָׁר פְּסוּלִי

הדרן עלך ארבעה אחין

וְלִישָׁנָה לְדַמְרֵהּ הָיָה כָּל צָאוֹן לֹא מִיִּקְרִיא וְזוֹה פְּסוּלָה לְכַוֵּנָה (שם) שֶׁמֶשׁ טוֹמָאָה גִּרְדָּה וּמִיּוֹה קָשָׁה לְרִי' (ו) כִּיּוֹן לְדָה כְּתִיב טוֹמָאָה יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּבְעָלָה צָאוֹן דְּכַתִּיב וְהָיָה לֹא תַפְשָׁה הִיא תַפְשָׁה הוּא אִמְחִי פְּסוּלָה לְכַוֵּנָה לְכַבֵּל אִסּוּר טוֹמָאָה הוּא לְכַבֵּל וְצוּעַ לְתַרּוּמָה וְגַם לְכַוֵּנָה וְכִי שֶׁרִי לְכַבֵּל תַּשְׁתַּרִי נָמִי לְכַוֵּנָה יִשְׂרָאֵל רִי' דְּהוּאֹר וְהוּא לֹא תַפְשָׁה לֹא מִיּוֹר אֲלֵן שְׁטוּמָאָה לְכַבֵּל דְּכַתִּיב דִּנְטוּמָאָה קָמָה אִיִּן כִּן לְאֻקְמִי לְכַבֵּל וְלַעֲנִין כַּעַל שְׂרִי אֻמֵּן בְּיִשְׂרָאֵל אֲבָל וְטַמְאָה בְּתַרְא דִּנְפַקָא לָן מִינֵה אִסּוּר תַּרּוּמָה וְכַוֵּנָה אֲבָל לֹא מַפְלִיג בָּהּ צִין אֻמֵּן לְרָצוֹן צִין אִשֶּׁת כֵּהָן לֹאשֶׁת יִשְׂרָאֵל וְיֵשׁ לְאִסּוּר עֵינִן דְּכִיּוֹן לְשִׁטְכֻן בְּאִשֶּׁת כֵּהָן דְּאִפְּלִי צָאוֹן אִסּוּרָה אִין לֵנו צָאוֹן לְרָצוֹן לְעִינֵן תַּרּוּמָה וְכַוֵּנָה אִפְּלִי בְּאִשֶּׁת יִשְׂרָאֵל וּמִיּוֹה יִשְׂרָאֵל קִרְבָּהּ אִין לֵלָה נִסְכָּה עַל הַצּוּעַ אֲלֵן כְּשֶׁנִּסְכָּה עַל הַצּוּעַ לְלֵוִיִּהּ קִרְבָּהּ בְּצִדִּי חֲלָלָה פְּסוּלָה לְתַרּוּמָה כְּמוֹ חֲלָלָה וּבִפְרָק הַחוּץ (לְקַמֵּן) הֲדָרָה עַל אַרְבַּעַת אַחֲרֵי

בדמיון תלמודה דרזלי מהפכת היא שלל תעבור ואין טורח גדול בדבר: א"מ"ש שומרת נפשה (ב) ונת אים כהן י' מהיה ללאר זר מיון שנעלה לפסול לה פסלה. ואע"ג דרמזין לקמן (סח) דקרא י' מהיה בנקר לזית ויהא וזיל לנעט חייבי כריתות אלא דנעני קרא במר הלא ונת כהן י' לא אלמנות ונת חייבי כריתות לית בהו אלמנות ונישואין אלא ח"י ואמא חייבי כריתות ומהיב ונר חייבי ח"י לקין.

וַיִּגְדֹּל וַיִּכָּן קִטְנֵה וכו'. וגבי ג' יורט קטנה לא גזר ממש דלא שכיחא: **ממלל** דהוא. בתמיה. וכי מעשה כזה אירע בימי חכמים והא שנים **קשידשו** קמני ולא מני מעשה: **אלא** כהוראם **שעה** היספ. ^(א) ולא יסתה דלא בוראן דמ"ט חילוף. שכיח: **חזן** מגזירא **ומשחזרר** גדולה. מדקמני בדיא חזן גדולה ממלל

וגזרו רבנן קטנה מ
קטנה משום גדולה ו
שאינן ראויות לילד
רב גידל אמר רב הו
דהואי אלא כהוראת
שביח לישנא אחרינא
כולן צריכות להמתי
מגזירות ומשוחזרות
ישראל אינה צריכה
אי במיאון האמרה
בגמ הא קאמר שמוא
מיאנה בו אינה צריכה
נתן לה גמ צריכה
אלא בזנות וזנות בכ
ומשוחזרת דשביח
דאמר רבבי יוסי דתת
והשפחה שנפדו ו
ציירות להמתי ו' ח

גליון הש"ס

במ' והאמר רב עמרם. הא
יולתא כעין זה לקמן דף נח
ג"א ב"ב דף יג ע"ב:
שם ואנהרינהו לעיינין.
גמין לקמן דף 5 ע"ב תד"ה
היתה צת ישראל:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלף
 כ' הימה (ולא היטה)
 אלף"מ ונ"ב ס"א אין זה:
 (ב) תום' ד"ה גירות
 משוחררת דשיחא בה
 גות לגור: (ג) ד"ה אע"פ
 כ' אלף נראה (לר"י:
 (ד) בא"ד ומיכו קשה
 ר"י בר אברהם מיון
 ללך כחצי:

מוסף רש"י

ישראלית והרי אונס ממילא הוא ואין לה מוח: **מסהפסת.** ואף יולאה בשן ועשין נמי ליכא השתא למפדך דכיון דהיפוך קל הוא לה ואין צו טורח התהפכת היא דכל אשה מזנה אינה ראוה להתעבר: **כהניס.** צנות כהנים: **ישראלים לא.** בתמיה. ואילו אשת כהן היא אפילו בת ישראל נמי אסורה לצעלה כהן: **נשי כהנים.** אס צעליהן כהנים נפסלו לכן דלשת כהן שנאנסה אסורה לצעלה: **נשי ישראלים לא.** בתמיה. וכי אס צעליהם של אלו ישראלים מי לא מיפסלו נמי לכהונה שאם ימותו אלו לא ינאשו לכהנים: **והאמר רמעינין.** כלומר בידן לנו לארעיה ממשננו. ואותה משנה קאמן בזהבא על יבמתו (דף ע"ו.) **אם ישראל שנאנסה אף על פי שמורת לצעלה.** מוהיא לא נתפשה (במדבר ה) הא נתפשה מותרת אפ"ה פסולה לכהונה אס ימות צעלה: אס היו כהנים. צנות כהנים ואפילו נשואות לישראל דלא מהני האי זנות לאסרן נפסלו **מסורות דבי נשיהו.** שאם ימות צעלה וזרע אין לה אינה שבה אלא בית אביה כנעוריה דפסיל

תום' חד מקמאי

וישראלית שצא עליה גר עמווי כו' ויליף טעמא מוצת כהן כי תהיה
לאלהם זר" כיון שצבעלה לפסול לה פסלה ואע"ג דמוחזקין ואימא
שצבעלה לפסול חייבי כריתות ומשנינן כי תהיה כחב"ד הכך דלית צהו
הוי"ה אלמא זנות דחייבי כריתות לא פסיל מאכילת תרומה הא הדר
מיימי'תנא התם קרא אחרינא כי תהיה אלמנה וגרושה" למעוטי כותי
ויעבד שאין לו אלהמות ואירושין זה מההוא קרא גמי נפקא לן חייבי
כריתות דהא אין לו אלהמות ואירושין זה מההוא קרא גמי נפקא לן חייבי
ואימא חייבי כריתות ולא חייבי לאוין:

הדרן עלך ארבעה אחין

גבי צועל אע"ג דלא כחיד ביה לא נתפשה ים לחלק בין אונס לרצון בא
וולפי פר"י אין פסולה זונה לתרומה מקרא דבת כהן אלא שמה מטעם
דף מד: ד"ה הא) כתב ר"י מזון

[illegible]